

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSEG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl

Választások előtt.

Nem tudjuk mi igaz belőle, mi nem: hire jár, hogy az ország törvényhozása már a legközelebb feloszlik, s küszöbön állanak az új választások.

Allítólag már április hónapban új képviselők vonulnak be a törvényhozás országos palotájába.

Nagyon természetes, érdekel a dolog bennünket is.

A szegvári választó-kerület, melyhez Mindszent, Szegvár, Csany, Tömörkény, Mágócs, Derekegyháza, Teés és Fábán-Sebestyén községek tartoznak, újból köteles határozni a fölött, hogy ki viselje képét az ország színe előtt.

Tudtunkkal itt, a kerület igazi központjában, honnan a jelölésnek is kiindulnia kellene, még csak gondolatban sem foglalkozott senki a választás eshetőségeivel.

Annál furcsább, nevetséges és bősztantó hát, ha a vidék, sőt a főváros hírlapjai révén kell arról értesülnünk, hogy voltaképpen milyen sors is vár ránk; ki lesz az, a kit mi, — a nélkül, hogy akarnánk, sőt ismernénk is, — bizalmunkkal fogunk megajándékozni.

Igen, oda jutottunk, hogy minket, választókat meg se kérdeznék, hogy sajátképpen mit és kit is akarunk; az ugynevezett „illetékes helyeken“ folyik a jelölés, mint a karikacsapás, s mi az újságokból értesülünk róla, hogy tulajdonképp milyen elven és miféle hitvalláson is vagyunk!

Hogy minő arczátlan göggel folyik ez a korán megindult mandátumhajsza tudtunk nélkül és mégis a mi szegyenünkre, álljon annak bizonyására itt a Sima Ferencz lapjának idei 11-ik száma, mely szó és betű szerint a következő közleményt hozza:

„A szegvári mandátum. Az „Alkotmány“-ból olvassuk, hogy Szegváron Mülek megválasztatásáról szó se lehet, s hogy a szegváriak Korpás Pál plebánosnak ajánlották föl a mandátumot. Az „Alkotmány“ kiáltó ab-

szurdumnak tartja, hogy egy Kossuth-párti mandátumot egy kath. pap elfogadjon.

Az a hír téves, — s az „Alkotmány“ hamis forrásból kapta értesítését, — hogy a szegváriak Korpás Pál plebánost akarnák képviselőjelöltül föléptetni. Mert igaz ugyan, hogy Szegváron Korpás Pál egyik legnépszerűbb ember; de még arról nem volt döntő szó, hogy a kerület elejti-e dr. Mülek Lajost. Az is tévedés, hogy Szegvár Kossuth-párti nép Soha nem volt az. Helfyt, mint nagynevű embert és Kossuth palatinusát szerette a nép; de halála után Ugron Gábor lépett előtérbe. S ha Ugron nem erőltet egyhangu jelöltetést, akkor ő lesz a képviselő ebben a kerületben. Uram isten, mi különbség ez és a mai haldokló Mülek-féle Kossuth-politika közt. Egy Ugron Gábor és egy Mülek. Az ur Isten és a csizmadia inas. Ez a politikai különbség. Drasztikus a hasonlat, de jogos. Mert egy dr. Müleket erőltetni egy Ugron Gáborral szemben iszonyatos képtelenség.

Az „Alkotmány“ hire tehát téves minden irányban.

Az azonban tény, hogy Kossuth Ferencz leirt a szegvári kerületbe, hogy ő és a központ egyedül Müleket fogják támogatni a szegvári kerületben. Szép. Derék lelkesedés ez a tisztelt központ részéről; de a szegvári nép, mely különben is Ugron-párti, nem kér belőle.

Hiszen abszurdum, hogy egy holt ember legyen a szegvári kerület képviselője. S mekkora lelkiismeretlenség kell ahoz, hogy a Kossuth-párt egy oly embert forszírozzon a szegvári kerületben, ki még csak meg se jelenhet a képviselőházban? Es szeretnénk tudni, hogy mi köze az ugynevezett központnak a szegvári mandátumhoz? Hiszen ezt a mandátumot a kerület annak adja, aki erre méltó és nem annak, akit az ugynevezett központ ajánl.

Különben is dr. Mülek a mult választás alkalmával is csak a Kossuth-párti korifeusok erőszakával és a

mindszentieik cselvetésével lett jelölve, a politikai cselvetés e módjára Mülek ur holt teteme gyenge médium lesz. S itt csak Ugron, vagy Ugron-párti nagyobb kaliberű ember lehet követ.

Vegye ezt tudomásul az „Alkotmány“!

Eddig tart a közlemény.

Kiegészíthetjük ezt még azzal, hogy az a bizonyos „Ugron-párti nagyobb kaliberű ember“, a kit Sima Ferencz parancsolatjára megválasztanunk kell, senki más, mint a csongrádiak törvénytudó és törvénytisztelő lelkipásztora, a misepénzek és szentalapítványok kezelésében szakavatott Hegyi Antal.

Szóval eddig van két „jelöltünk.“ Két pap.

Az egyik Korpás Pál szegvári plebános, a ki eddig a Sima Ferencz szekerét toltta, de aki Simának már nem kell, mert állítólag Kossuth-párti.

A másik Hegyi Antal, Ugron Gábor kegyeltje és Sima Ferencz altergója.

Ha a burjány ilyen rohamosan tenyészik, a jövő héten is lesz még bizonyosan „két-három“ jelöltünk.

Hát éppen ehhez a jelölt-fiaztáshoz lenne egy-két szavunk.

A néppárti „Alkotmány“ szerint állítólag Kossuth-párti programmal jelölték a szegváriak Korpás Pált, a ki Sima szerint nem Ugron-párti, a beavatottak szerint azonban Sima-párti; igazában tehát — néppárti volna.

Hegyi páter legutóbb Ugron-pártinak vallotta magát. Valószínű, hogy maga Ugron Gábor is a saját hivei közé sorozza. Van bennünk annyi komolyság és tisztességérzet, hogy mi Ugron Gábor ellenére sem akarjuk az ő pártját ilyen elemekkel szaporítani.

Hegyi Antal néppárti.

Tisztesség adassék Korpás Pál főtisztelendő urnak: mi nem kérünk az ő elveiből. Lehet, hogy — a rossz nyelvek szerint — ő önmagát jelölte; de a jelöltünket majd csak mi magunk fogjuk mégis megválasztani!

De hát ki jelölte Hegyi Antalt, a ki állítólag Ugron-párti lenne?!

Sima Ferencz !

Alljunk meg ennél a névnél.

Sima Ferencz az ő nagy erejével s törhetetlennek vélt erőszakos nagy hatalmával hosszú évek során keresztül vezetője és megrontója volt Csongrádvármegye közéletének. Diktátormódról rendelkezett a mi legfelsőbb köztgyűléseinkben is; az ő önkénye uralkodott fölöttünk, mert a vezetésre hivatottakat soha még csak szóhoz jutni se engedte. A mit az illetők látszat kedvéért cselekedtek, az már csak a zsarnok parancsolatjára, lehet különben, hogy — saját zsebre történt.

De mit akar itt ma nálunk Sima Ferencz, ez az anyagilag és erkölcsileg csődbe jutott nagyhatalom ?!

Sima Ferencz akar nekünk képviselőt jelölni ?

Sima Ferencz fogja rendszabályozni a mi elveinket és akaratunkat ?

Sima Ferencz akar lenni a mi vezérünk, mikor a saját otthonában, Szentesen, már a kutyának se kell ?!

Hát olyan nincs !

Volt idő, mikor a mindszentieket valaki egy szakajtó korpával akarta keresztül vezetni a falun; volt rá eset mikor a kerület választói vak öntudatlanságban rohantak vesztükre lelketlen népbolondítók után; de az az idő már letelt. A képviselő választásból politikai tökéletet kovácsolni, vagy ebből pláne anyagi hasznot harácsolni ma már nem lehet.

A választások tisztaságát szigorú törvény biztosítja.

Ott leszünk a végrehajtó hatalom mellett minden pillanatban, hogy a zsebrákok tajtékzó szájára kosarat tegyünk. Ellenőrizzük minden tőlünk telhető módon, hogy a haszonleső önkény érvényesülésre soha ne jusson.

Tudatában vagyunk vállalkozásunk nehézségeinek; de érezzük hozzá erőnket is: a siker hát a mienk.

Mint társadalmi lap, nem kívánunk az országos politikával foglalkozni. Helyi érdekeink azonban sokkal életbevágóbbak, semhogy azok megóvását bármi címen is elhanyagolhatnánk.

Ki légyen a kerület képviselője: arról mi nem beszélünk.

Egy bizonyos. A néppárti jelöltet innen doronggal verjük ki.

Bizonyos az is, hogy a szegvári kerületben képviselőnek se Ugront, se az ő jelöltjét nem kívánja senki.

Sima Ferencznek pedig éppenséggel semmi köze hozzánk.

Sima Ferencz bolondítsa-boldogítsa továbbra is csak az ő szentesi publikumát. A mi szemünk már felnyitott. Látjuk, ismerjük az ő alatto-

mos, önző céljait és terveit. Elég volt; nem kérünk többé azokból.

De nincs is szükségünk Sima Ferenczekre.

A szegvári kerület választói undorral utasítják vissza a fogadatlan prókátorok önkényes, hivalkodó beavatkozását. A mi kerületünk választói becsületének árán nem lesz — csőd beszűntetés.

Az a frivol hang, a zsarnokságnak az a pökhendi gögje, melylyel a társadalmi élet, közérkölciség és politika hajléktalanjai a szabad választás jogának gyakorlására hivatottakat megfélemlíteni, tiszta elhatározásukat lenyűgözni akarja: nem érdemel egyebet a megvetésnél.

A szegvári kerület választóinak erkölcsisége nincs csőd alatt.

A szegvári kerület választóit nem irányítják, még kevésbé nyűgzik le az „Alkotmány“, vagy Sima Ferencz cikkei.

Nem megyünk a szakajtó korpá után.

Tudunk gondolkozni; tudunk érezni. Önállóak vagyunk és függetlenek. Durva zsarnokot meg nem tűrünk.

Az lesz a jelöltünk, az lesz a képviselőnk, akit magunk óhajtunk, akarunk és meg is választunk — tiszta becsülettel.

Ezt kívántuk elmondani — a választások előtt.

VEGYESEK.

— Személyi hírek. Dr. Tergina Gyula kir. tanácsos és tanfelügyelő Főt. Keller Lajossal iskoláink államosítása folytán felmerült több rendbeli kérdés elintézése céljából a múlt szerdán Pestre utaztak, hogy a vallás és közoktatási miniszteriumban küldetésükben eljárjanak. Ez uttal tisztelegtek Zsilinszky Mihály államtitkár urnál, valamint Dr. Vadnay Andor főispán urnál is, ki szinte támogatta volna a fentiek által a miniszteriumban előterjesztett ügyet, ha makacs gége baja — mely miatt a szobát kénytelen őrizni, — őt e szándékában meg nem gátolja. — Dr. Cicatriois Lajos vármegyénk kedvelt főjegyzője szintén a fővárosban időz megrongált egészségének helyre állítása céljából.

— Gyertyaszentelő. Tegnap ünnepelte a kath. egyház a gyertyaszentelő ünnepét. A templomi ájtatosság fényét emelte Kovács Teréz református vallású nő áttérése a katolikus hitre. Kovács Teréz gyomai születésű s csak a múlt ősszel kelet házasságra Apró Ferencz mindszenti lakossal.

— Károly napja. W i m m e r Károly takarékpénztári igazgató ur, községünk

diszpolgára, hasonnevű fiával és unokájával együtt, múlt hó 28-án ünnepelte meg neve napját. Az üdvözlők sorában testületileg részt vett a községi elöljáróság is, s fölkereste a vendégszerető házat a község egész értelmisége. Részünkről is szívesen csatlakozunk a jókívánásokhoz s kívánunk még sok boldog Károly-napot.

— Tisztítják az utat. A községünk főutcáján keresztül vonuló átkelési utaszkasz már jó ideje kiépült, azonban az utnak formászerű átadása nem történt meg. Ez volt oka annak a furosa állapotnak, hogy a műut a hatóságok részéről eddigéle gondozásban nem részesült. Mivel a sáros uton csak alig lehetett már közlekedni, a járási főszolgabíró ur elrendelte az uttest tisztogatását s ma már az utkaparók gondozása alatt áll az egész műut.

— Községi közgyűlés. Mindszent község képviselő-testülete e hó 7-én, vagyis a következő csütörtökön tartja február havi rendes közgyűlését.

— A népszámlálás eredménye hivatalosan összeállítván, arról a következőkben számolunk be: Belterületen lakott lakás van 1459, üres lakás 48, háztartás 1654, a lakáshoz tartozó személyek száma 6671, vendégek és átutazók 20, a lakástól távollevők száma 302. Külső területen lakott lakás 530, üres lakás 32, háztartás 625, a lakásokhoz tartozó személyek száma 2924, vendégek és átutazók 18, a lakásból távollevők száma 68. Mindszent község összes népessége tehát 9633, ehhez hozzászámítva a lakásokhoz tartozó távollevőket, azaz 370-et: összesen 10.003, ebből levonva a vendégek s átutazókat 38-at, marad népesség 9965.

— Nyilatkozat. Alulírott legnagyobb megbotránkozással hallom már napok óta suttogni, hogy én nem megyek el a „Polgári Kör“ báljára, mert még jelmez se vásároltam. Itt a nyilvánosság előtt kerekén visszautasítom ezt az alaptalan ráfogást. Igenis elmegyek Igaz, hogy jelmezem még nem érkezett meg, de már kaptam értesítést, hogy mind a nyolczvanhatszötöt ma adják postára. Már hogy én el ne mennék? Olyan nincs! Lányok, legények készülődjétek, legyünk ott mindnyájan! Ilyen mulatságot még nem látott Európa! — Mindszent, 1901. február 2. — Tánzos Erzsike.

— Köszönetnyilvánítás. A szegvári kath. kör január hó 30-án tartott választmányi gyűlésén a legnagyobb köszönetét fejezi ki első sorban a szentesi kath. körnek, a mely minden díj nélkül volt szíves a színpadot a kör által rendezett műkedvelői előadás alkalmára átkölcsonözni, továbbá elismeréssel adózik Tóth József mint rendező iránt, nemkülönben az összes szereplőknek ez uton is köszönetét fejezi ki a „Katholikus Kör“ választmányára.

— Hegyi Antal esete. A csongrádiak nagyvérű papja újfont beszéltet magáról.

Ez uttal nem misé-pénzek és szent alapítványok sikkasztásáról esik szó; most a törvényelőtti egyenlőség nagy elvének megcseufolását szándékozott a derék lekipásztor elkövetni, de bizony a fegyver visszatelére sült el ez alkalommal.

Hegyi Antalt osztály- és felekezeti eleni izgatás és a csendőrség elleni rágalmazás miatt Lauris Miklós aljárásbíró szabályszerűen beidézte, de Hegyi nem jelent meg a kellő időben, hanem épp a hivatalos idő utolsó perczeiben. Az aljárásbíró figyelmeztette, hogy máskor pontosabb legyen, mire Hegyi ezt felelte: „akkor hát most elmegyek“. A bírósági maradásra szólította fel, de Hegyi nem maradt s ezzel ment el, hogy „vezetessen elő, ha mer“. Egy hét múlva az aljárásbíró kézbesítette neki a „különbéni elővezetetés terhe mellett“ szóltó idézést s az esetleges elővezetés czéljából megkereste a csendőrséget. Az őrmester odaírt Hegyinek, hogy ne csináljon botrányt, hanem menjen be önszántából a járásbíróshoz. Hegyi kijelentette, hogy még a karhatlomságnak sem enged. Az őrmester természetesen hozott három csendőrt s újból felszólította Hegyit, hogy induljon, amely esetben ők nem is fogják kísérni. Hegyi azonban botrányt akart provokálni, elkezdett a csendőrséggel szembeállítani magát, a csendőrséget ütlegelte s szitkozódott. Ekkor megfogták és vitték. A piacra keresztül kellett menni; de Hegyi hiába ordított, nép nem kelt a védelmére. Így vitték a járásbíróshoz, ahol ismét leírhatatlan botrányt csinált; káromkodott, szitkozódott, elannyira, hogy ki sem lehetett hallgatni. A járásbírósnál az esetről rögtön jegyzőkönyvet vettek fel s ekkor kitűnt, hogy az őrmester még arra is megkérte Hegyit, hogy fogason be s hajtasson egyedül a hivatalba. Hegyit az aljárásbíró 200 korona rendbírósággal sújtotta durva viselkedéseért, mert az aljárásbírónak, magából kikelve, azt kiáltotta, hogy nem az igazságnak, hanem a zsidó liberalizmusnak eszköze. Hegyit még hívei is elítélik Csongrádon botrányos viselkedéseért.

Mint tudvalévő dolog, Hegyi Antal elővezetése ügyében Ugron Gábor a napokban interpellációval élt a képviselőházban. Hegyi Antal a legutóbbi választásnál az Ugron párt jelöltje volt, s e minőségében bukott el a legcsufosabb módon Csongrádon. Mint lapunkat a legilletékesebb forrásból értesítik, Csongrád község országos képviselője: Dienes Márton, legközelebb szintén interpellálni fog, s kérdést intéz a vallás és közoktatásügyi miniszterhez, vajjon megengedhető-e továbbra is, hogy Istennek az a méltatlan szolgája, a ki örült viselkedésével és gonoszsággal már rég a börtönre, vagy legalább is a Lipótmezőre éret, büntetlenül folytassa a legvakmerőbb törvénysértéseket s megtorlás nélkül gyalázza azt az öltönyt, melynek viselőjét a hívők milliói eddig állandó kötelelő tiszteletben részesítették.

— A „Zenélő Magyarország“ zongora és hegedű zeneműfolyóirat febr. 1-i és 3-ik füzeté igen érdekes tartalommal jelent meg. A mindenütt kedvelt zeneműfolyóirat e száma tartalmazza a következő darabokat: I. Abrányi Kornél „Hallod-e te kis

leány“ magyar dalt. II. Lengyel Miska Mazzantini Liugi „Valse Moulinet“ Danse de Pátinkurs, új korcsolya tánczát. III. Grieg Edvart „Berceuse“ salon darabját. Minden száma hasonló gazdag tartalommal jelenik meg a „Zenélő Magyarország“. Evenkit 24 füzet, minden füzet 10-10 oldal hangjeggyel tartalommal a legjobban megválasztott kiváló sikerű újdonságokból összeállítva, 242 oldal tartalomért 12 korona, félévre 12 füzet 120 oldal tartalomért 6 korona, és negyedévenként 6 füzetért 3 korona az előfizetés. Előfizethetni az 1901. évi VIII. évfolyamra a „Zenélő Magyarország“ (Klögner Ede) zeneműkiadóhivatalában Budapest, VI., Csengery-u. 62/a honnan megismerésre mutató füzetet 60 fillér beküldése ellenében küldenek.

CSARNOK.

Levél a magyar nőkhöz.

— Radnótiné Hrabovszky Iréntől. —

Szeretném, ha minden szónak, a mit leírok, bűvös ereje lenne. Szeretném, ha elhatolna széles Magyarországon minden nemesen érző asszonyának lelkéig s meséket regélne sok-sok kincsről, mesés gazdagsárról, a mely a miénk, csak meg kell látnunk és kinyujtanunk érte a kezünket.

Népiparunkról akarok írni. A téma nem új, sőt napjainkban, mikor országsszerre megindult a hazai ipar pártolása ügyében, talán unalmas is. Ezt a szót leírtam de rögtön vissza is vonom. Nem hiszem, hogy a magyar előtt unalmas lenne az, a mi a magyar néplelekne, népművészetnek egyik legérdekesebb megnyilatkozása: a népipar, illetőleg ennek különösen azok az ágai, a melyek már természetüknél fogva is első sorban érdekesek előttünk: varrottasok, szöttösek szöttösek, faragászati és agyagipari termékek. Alig van hazánkban vidéke, ahol a nép valamiféle házi iparral ne foglalkoznék. Földművelés és állattenyésztő vidéken ez tisztán a ház szükségleteinek előállítására szorítkozik, de olyan helyeken, a hol a föld nagyon soványan táplálja fiait, arra van hivatva, hogy az ezt üzöknek fő jövedelmi forrása legyen. Szóval vannak vidékek, a hol a népnek ebből kellene megélni, sőt mag is élhetne, jólétre tehetne szert, ha arra hivatott tényezők ipari foglalkozását tökélyre, munka-anyag beszerzésével, a termékek értékesítésével támogatnák. Erre a támogatásra nagyon rászorultak. Igaz, hogy a népipar egyesek buzgó pártolásával újabban lendületet vett, de vajmi keveset használhat egyesek bugdokodása ott, a hol egy egész országrész lakosságának kereseti forrásáról van szó. A nőket különösen érdeklő kalotaszegi varrottasokról beszélek első sorban. Ismeretes, hogy Gyarmthy né véghetetlen buzgalma, odaadó pártolása milyen virágzásra juttatta e remek varrottas ipart. A kalotaszegi nép újból megtanulta ösanyái gyönyörű himzését, varrja buzgalommal éjt, napot egybevetve; előkerültek a ládákban a szebbnél szebb minták, hogy új alakban a főrangú szalonok ékességei legyenek. Tény az is, hogy alig van város Magyarországon, a hol a kalotaszegi varrottast ne látnánk; a külföld is kapva-kap a kiválóbb darabokon. És mégis azt mondom, hogy a kalotaszegi varrottas nem érte el virágzásának delelőjét, s hogy elérje, pár-

tolásra, anyagi és erkölcsi támogatásra van szüksége.

Tulajdonképen nem is méltányoljuk mi eléggé ezt az iparágat. Meg vagyok róla győződve, hogy Angliában — a hova tudvalevőleg nagyon sok varrottas vándorol tőlünk — sokkal nagyobb becsben tartják, mint mi. Vagy nincs még eléggé kifejlődve a művelésünk, vagy — s ez a valószínűbb — még mindig csak azon a nívón állunk, hogy bármilyen silány külföldi portéka becsesebb, mint sokkal különb hazai. Pedig nem képzelek szebbet, női lelkét, finomabb izlésű kedélyt jobban gyönyörködtetőt, mint valami szép kalotaszegi varrottas. Volt alkalom igazán remek mintájukat látni: fodorvászokra fűtővel himzettéktől finom lenvászonra selymmel varrottakig és azt mondom: vétkezik az a magyar nő, a ki otthonát díszítendő, egy két darabot be nem szerez. — Hiszen bámulatos olcsón adják. Az ember szinte gondolkodik: vajjon az anyagot vagy a munkát fizette meg rajta, már 2 koronáért szép 1/2 mt. hosszú és pár centiméterrel keskenyebb terítőcskét árulnak. A hi valaha himzett effélét, tudja, hogy alig van megfizetve. És ilyen arányban tovább. Már 120 koronáért nagyon szép kollekciót állíthatunk össze: ágy-, asztalterítő, függöny (1 ablakra), pamlagvédő. — Vajjon nem gyönyörű szép egy ilyen berendezés!

Most, a mikor a lakásberendezés dívatja a lelket, kedélyt és izlést megbénító egyöntetűségből kivetkőzve, valami igazán művészi szövegre törekszik, milyen nagy szerep juthatna a varrottasoknak. Az előszobától és fürdőszobától kezdve egészen a szalonig minden szobában helyet foglalhat. — Gondoljanak el egy poetikus leány-szobát: az ágyterítő, a függönyök, a toilettasztalka terítője, a varróasztalka borítója kék fejtővel valami finoman vagdalásos minta után finom vászonra himzett varrottas. Vagy nem lenne szép egy falusi ebédlő kalotaszegi faragott butorokkal, (alább ismertetni fogom) piros fejtővel himzett kollekcióval? Azt hiszem, kétszer jobban izlenének pompás magyar ételeink ilyen ebédlőben, melynek minden darabja a magyar népszellem művészi fantáziáját hirdeti. — Hát azok a remek selymmel himzettek vajjon nem válnának díszére a legelegánsabb szalonnak is?!

Már hallom az ellenvetéseket! a varrottasok nagyon drágák, s kevés asszony engedheti meg magának azt a lukszust, hogy egy-egy kollekciót beszeressen. Igen, drága, mert az értékesítés módja még annyira kezdetleges, hogy mindenkinek előnyös, csak a termelőre, és a fogyasztóra nem.

Kétféle módja van t. i. az eladásának. Maga a nép járja be munkáival az országot, — mondhatom, nagyon kellelenül teszi, vagy — s ez a leggyakoribb eset — lelketlen kereskedők (akad ilyen a nép között akárhány) megszerezve, hogy mikor van a ládafiában szűkös a pénz, összevásárolják az elkészült munkákat poton áron s tovább adják ké, hanem három annyiért. Azt tapasztaltam, hogy a házi-iparnak ez a nyereségvágy a megölő betűje. Ezért üdvözölheti termelő és fogyasztó öszinte örömmel az Erdélyi Kárpát Egyesületnek azt az ideális és praktikus tervét, hogy közéjük közvetítőnek állván, természetesen teljesen önzetlenül munkálkodván, a népipar minden ágát virágzásra juttassa.

Erdekes ennek a tervnek a története. A nevezett egyesület Kolozsvárt, Mátyás király születési házában néprajzi muzeumot szervez; összegyűjti mindazt, a mit a néplélek és a népművészet eddig teremtett. Ez összegyűjtő akciónak eredményeképpen mesés kincs és gazdagság kerül napfényre. E cikkem szűk keretében főképen a női kézimunkákról óhajtók megemlékezni: régi száz meg száz esztendőszimzések kerültek a gyűjtők fürkésző buzgalma folytán a muzeumba.

Le sem írhatom, mennyi érdekes minta van itt összehalmozva: varrottasok, írás után varrtak, (az előrajzoltakat hívják így), kereszt és fonott-öltéssel himzettek olyan páratlanul gazdag változatossággal, hogy egy egész iparoskola találna benne mintának valót.

De nem ezekről akarok tulajdonképen szólni. Azt akarom elmondani, hogyan érlelődött meg az egyesület kebelében a népipar fellendítését tervező eszme. A gyűjtők majd minden faluban akadtak régi varrottásokra. Szép szóra, de legfőképen arra a kecségető kilátásra, hogy a muzeum századokra megőrökíti nevüket, felemelték a láda tetejét s többnyire ajándéku adták a régiségeket. Arra a kérdés-ködére, hogy miért nem varrnak most is, azt felelték, hogy nem érdemes. Jobbára el is felelték már ősünk munkáját, mert nincs tükjük a munka megkezdéséhez. Pedig rá lennénk utalva a háziiparra, hiszen alig tudnak megélni némely vidéken. Vajjon azoknak a mult idők réges homályából előkerült mintáknak az alapján nem lehetne újra fényre varázsolni e házi iparcikket? Meg vagyok róla győződve, hogy igen. Lelkes kitartás és első sorban a magyar hölgyek támogatása szükséges hozzá. S vajjon nem szívesen támogat-e minden magyar nő teljes áldozatkészséggel olyan eszmét, mely, a míg egyrésztől egész vidékek megélhetési forrását biztosítja, másrésztől otthonának magyar stíliú diszítéséről.

(Folyt. köv.)

Népmozgalmi adatok a lefolyt hétről:

I

Születtek:

Pap Pál, Pap István, Lantos Anna, Szeri Etel, Kis Ferencs, Bosinecz Márton, Szaskó Mátyás, Korom Vendel.

II

Házasságra lépett:

Zsótér István Bánfi Eszterrel.
Nagy István Putnoky Katával.

III

Meghaltak:

Urbán Rozál 1 éves, rángás
Szombathelyi Teréz 59 éves, aggkór.
Pap Jusztina 2 éves, melhártyalob.
Vida József 49 éves, agyvelő daganat.
Kis Rozália 1 éves, hörghurut.
Bánfi Lajos 55 éves, vízkór.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos.

Weisz Ignác.

MEGHIVÓ

A MINDSZENTI TAKARÉKPÉNZTAR-nak 1901-ik évi február hó 17-én délután 3 órakor az intézet helyiségében tartandó

XXV-ik ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉRE

a t. részvényeseket van szerencsém tisztelettel meghívni.

T Á R G Y A K:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése és az 1900-ik évi zárszámadások előterjesztése.
  2. A mérleg megállapítása, a nyereség felosztása és a felmentvények megadása.
  3. A könyvelő fizetésének felemelése iránti kérelme.
  4. Esetleg teendő indítványok tárgyalása.
  5. Elnök, alelnök, igazgató, 8 igazgató tanácsos, 5 felügyelő bizottsági tag választása.
  6. A jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes választása.
- Kelt Mindszenten, 1901. évi január 30-án.

Wimmer Béla

könyvelő.

Keller Lajos

elnök.

Kivonat az alapszabályokból.

23. §. A részvényes, ki szavazni kíván, az erre szükséges igazolványt a közgyűlést megelőző 8 nap alatt, illetve annak megnyitáig a hivatal helyiségében átveheti, ha magát a közgyűlés előtt legalább 15 nappal, saját nevére irt részvénynyel igazolta.

A zárszámadások a közgyűlést megelőző 8 napon a hivatal helyiségében a részvényesek által megtekinthetők.

WEISZ I.
KÖNYVNYOMDÁJA
Mindszenten.

Levélpapírok és borítékok
cégnyomattal
körlevelek, részvények
és
értékpapírok,
kis- és nagy plakátok
esketési és vigalmi
MEGHIVÓK
gyászlapok
hivatalos táblázatok
stb. stb.
jutányos áron készítettnek.

Könyv-
és
papirkereskedés.
KÖNYVEK
irodaiszerek
dobozos
levélpapírok
diszes
képes levelező-lapok
jutányosan
kaphatók.